

Policy Brief

KÜRESEL SİYASAL EĞİLİMLER MERKEZİ

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ve Türkiye *Yalım Eralp*

Summary: Turkey became a non permanent member of the UN Security Council as of January 1, 2009. The Brief deals with the important functions of the Council and the election campaign which a candidate country to the Council may sometimes have to run. Five Security Council resolutions which have to various degrees changed the course of events are explained. More than that, the writer tries to portray the behind the scenes activities of the resolutions. Finally, by defining the atmosphere of the Council, the writer tries to give advice on what Turkey, as a non permanent member, should do and in particular the qualities which the Permanent Representative should possess.

Özet: 1 Ocak 2009 itibariyle Türkiye BM Güvenlik Konseyi geçici üyeliğine seçildi. Yazıda Konseyin önemli görevleri anlatılmakta ve Konseye aday ülkenin bazen yürütmek zorunda kaldığı kampanyaya değinilmektedir. Yazar daha sonra olayların akışını belirli ölçülerde değiştiren Konseyin aldığı beş kararı ele almakta ve özellikle sözkonusu kararların perde arkasını anlatmaktadır. En nihayet yazıda Konseydeki atmosferi tarifleyerek geçici üye olarak Türkiye'nin neler yapabileceği konusunda bazı tavsiyelerde bulunulmakta ve özellikle bir Daimi Temsilcide bulunması gereken vasıflar belirtilmektedir.

Yarım asır sonra büyük çabalar neticesinde iki yıllığına seçildiğimiz BM Güvenlik Konseyi nasıl bir yer? Başarılı olmak için ne yapmak veya ne yapmamak gerekiyor? Geçmiş bize ışık tutar mı? Becerikli olursanız uluslararası itibarınız artar. Beceremezseniz, olay tarih sayfalarında unutulur gider.

Konsey 15 üyeli ve beşi daimi üye ve veto sahibi. Diğer 10 geçici üye Genel Kurul tarafından iki yıllığına coğrafi dağılım ve üyelerin barışa katkıları dikkate alınarak seçilir. Burada önemli olan coğrafi dağılımdır. Örneğin "Batı ve diğerleri grubundan" iseniz Afrika'dan seçilemezsiniz. Bir grup kendisine ayrılan sayıdan fazla aday olursa ve mesele içte halledilemezse Genel Kurulda halledilir. Nitekim, Türkiye'nin seçildiği 2008 yılında Batı ve diğerleri grubundan iki yerine üç aday (Türkiye, Avusturya ve İzlanda) çıkmış ve Genel Kurul'da Türkiye ve Avusturya seçilmişti. Barışa katkı konusunun ise dikkate alınması kuşkuludur. Aday ülke, seçilmek için her yola başvurur. Türkiye de hemen birçok ülkeye vaadde bulunmuştu. Hangilerini yerine getirdi bilemiyoruz.

Güvenlik Konseyi Birleşmiş Milletlerin en önemli organı. Zira barış ve güvenlikten sorumlu. Yasanın 6 ncı Bölümüne göre herhangi bir mesele nin barış yollardan halli konusunda söz sahibi. Daha da önemlisi Yasanın 7 nci bölümüne göre ise barışa karşı tehdit ve savaş hali durumlarında müeyyide kararı alınması ve kuvvet kullanılması konularında sadece söz sahibi değil; kararları hukukten bağlayıcı. Birçok ülkeye göre kendini savunma durumu dışında kuvvet kullanılmasına izin için Güvenlik Konseyi tek meşru organ. Güvenlik Konseyi özellikle 7 nci bölümde zikredilen zorlayıcı tedbirlere bütün BM üyelerinin uyma yükümlülüğü mevcut. Konsey ayrıca yeni üye kabulü ve Genel Sekreter seçiminde söz sahibi.

Konseyin Başkanı her ay değişir. 2009 Haziran ayında Konsey Başkanlığı Türkiye tarafından deruhte edilecek.

Konseyde usul meselelerinin kabulü için dokuz olumlu oy yeterli. Diğer bütün konularda sözkonusu dokuz oy yeterli olmakla beraber beş daimi üyeden hiçbirinin veto kullanmaması gerekiyor. Bu beş daimi üyeden bir veya daha fazlasının çekimser kalması veto anlamına gelmez. Mesela Gazze konusunda ABD çekimser kaldı, ancak karar diğer üyelerin 14 oyu ile kabul edildi. Görüleceği üzere, işin ağırlığı beş daimi üyede. Onlardan birisi hayır derse Konsey hareketsiz kalıyor. Ancak, beş daimi üye de geçici üyelerden dördünün desteğini alamadıkça karar geçiremiyorlar. Bu nedenle, Daimi üyeler bir kararı geçirmek istediklerinde geçici üyelerin desteğini almak için gayret gösterirler. Genelde bu tür teşebbüsler ilgili ülkenin Başkentinde ve de konunun önemine göre yüksek düzeyde yapılır. Güvenlik Konseyine seçilen geçici üye de Merkezde yeni bir yapılanmaya ve içinde daha iyi bir koordinasyona gitmek zorundadır. Kendisinden çok uzak bir yerdeki olay artık o ülke için çok yakına gelmiştir ve ilgi alanına girmiştir.

Tarih Değiştiren Kararlar

Bunlardan çok var. Ama birkaç tanesi önemli. **1950 yılında Güvenlik Konseyi 82 sayılı karar** ile Kuzey Kore'nin Güney Kore'yi işgalini kınadı ve BM Barış Gücüne yol açmış oldu. O sırada Sovyetler Birliği Konsey'de Çin'in değil de Tayvan'ın Çin'i temsilini protesto için Konseyi boykot ediyordu. Karar bu boykot sayesinde kabul edildi. Bazı araştırmacılar Sovyet Temsilcisinin bulunmadığı bir sırada kararın kabulünün uygun olmadığını belirtseler de Daimi üyelerin çekimser oylarının veto anlamına gelmediğini de akılda tutmakta yarar var.

1964 yılının 3 Mart tarihinde Konsey Kıbrıs ile ilgili olarak 186 sayılı kararı kabul etti Karar Kıbrıs Hükümetinden bahsediyor. Kararın kabulünden önce İngiltere bu ifadenin Kıbrıs Anayasasına göre Kıbrıs Hükümeti şeklinde anlaşılması gerektiğini belirtmişti. Aynı hususu farklı ifadelerle zamanın Kıbrıs Cumhurbaşkanı Yardımcısı Dr.Küçük de 9 Mart 1964 tarihinde İngiliz Hükümetine bildirmişti. Ancak, zamanla Kıbrıs Hükümeti ile Rum Hükümeti eş anlamlı oldu. Ve de Kıbrıs'ın geleceği adeta değişti. AB ilişkisi bakımından da Türkiye'nin tarihi değişti. 186 sayılı karar sakat bir karardır. Geriye bakıldığında, o zamanlar bu konuda gereğinin yeterince yapılmadığı izlenimi ortaya çıkıyor.

18 Mayıs 1967 Orta Doğu için önemli bir tarihtir. Mısır 1956 Süveyş krizinden sonra Sina'ya yerleştirilen BM Gücünün çıkmasını istiyor. Başkan Nasır Tiran Körfezinin İsrail bandıralı gemilere kapanacağını açıklıyor. Dünya gergin. Endişeler had safhada. BM Genel Sekreteri U Thant Hukuk Müşaviri Stavrapoulos'a BM askerleri konusunda ne yapılacağını soruyor. Hukuk Müşaviri sadece hukuki bir görüş belirtiyor: Mısır egemen bir ülke; askerleri çek diyorsa çekeceğiz. Genel Sekre-

ter askerleri çekiyor; diplomatlar şaşkın. U Thant vahim ve tarihi bir hata yapıyor.

Nasır'ın 26 Mayıs'ta verdiği beyanatta "İsrail'e total harp ilan edeceğiz" sözüne rağmen Mısır'ın aslında harp istemediği genel kanı. Sonradan ortaya çıkan belgeler de bunu doğruluyor. Ancak, Mısır Sina'ya 100 bin asker ve bin tank yığıyor. İsrail daha önce Mısır'ın açıklamalarını harp nedeni sayacağını ilan etmişti. Amerika'ya, diplomasiye imkan vermesi için İsrail zaman tanıyor ama neticeyi beklemeden 5 Haziran sabahı önlü darbeyi vuruyor: Mısır hava kuvvetleri berhava... Suriye, Ürdün ve diğerleri istemese de harbe giriyor. Altı gün harbi denilen bu harp Araplar için felaketle bitiyor. Toprak kayıpları, itibar kayıpları ve asker ve malzeme kayıpları. Sina'daki Mısır tankları hareket edemez duruma düşmüş ve adeta hareketsiz topçu ateşi yapmak durumunda dahi kalmış. Manzara bu... Dünya şaşkın. Belki İsrail de bu şekildeki zaferinden şaşkın. İşte BM Güvenlik Konseyi bu şartlar altında olağanüstü toplandı. Bir kere değil, çok kere. Konsey toplantıları adeta üç devin çarpışması şeklinde cereyan etti. ABD Daimi Temsilcisi Arthur Goldberg, Kennedy Yönetiminin Çalışma Bakanı, daha sonra Anayasa Mahkemesi üyesi ve sonra da BM Daimi Temsilcisi. Sovyetler Birliğini Nikolai Fedorenko temsil ediyor. Her gün ayrı bir spor ceket giyen papyonlu büyük bir hatip ve diplomat. Yakışıklı. O zamanki söylentilere göre yediği ekmek San Fransisco'daki bir Ukrayna fırınından gelmiş. Kadınlar hayran. TV'de seyircisi çok. 1939 yılında Dışişlerine girmiş. Batılı tipte bir diplomat. Dışarıdan bakılınca Harvard'da profesör gibi. Esprisi yerinde. Hakaretleri bile sempatik. Bir ara ABD Temsilcisi Goldberg'e dönerek bir Rus atasözünü hatırlattı: "Maymunlar bile ağaçtan düşer."

İngiltere'yi Lord Caradon temsil ediyor. Asıl adı Sir Hugh Foot. (Kıbrıs'ta görev yapan Sir Hugh

Foot) Sonradan Baron sıfatı verildi. Müthiş bir diplomatik tecrübe ve dehşetli bir hatip. Nereden bakarsanız bakın tam bir İngiliz diplomatı; gri ve lacivert takım elbiseleri ile. Bu üç büyük hatip arasına onları da geride bırakan bir dördüncüsü çıktı: İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban. Güney Afrika doğumlu bu zatın hitabeti ve İngilizceye hakimiyeti zor bulunur. Nitekim, yıllar sonra Henry Kissinger "ben İngilizceye bu kadar hakim başka birini tanımadım" diyecektir. Eban Güvenlik Konseyinde müthiş bir konuşma yaptı; İsrail'in ne kadar tehlikede olduğunu anlattı ve BM Kuvvetlerini çeken Genel Sekretere de sitem etti. Konuşmayı dinleyen çoğu kişi İsrail haklı demistir. Eban zafer kazanan bir ülke temsilcisi gibi değil gadre uğrayan bir ülkenin Bakanı gibi bir tutum takındı. Espriler ve "tırmıklar" Konseyin adeta ana menüsünde... Bir ara bağırarak bir Arap Sefirine ABD temsilcisi Goldberg "ya karşı koyarsın ya da susarsın" (You either put up or shut up) deyivermişti. 1967 harbi dış politikada hataları tamiri pek zor olduğunu bir kez daha göstermişti. Nasır'ın hatası da vahim oldu. Konsey toplantılarından bir netice çıkmadı. Amerika başta diğer Batılılar Arapların ve Sovyetlerin istediği tarzda bir kararı önledi. Bunun üzerine de Sovyetler olağanüstü Genel Kurul toplantısı istediler. Genel Kurul 19 Haziran'da toplandı. Başbakan Kosygin ve efsane Dışişleri Bakanı Gromyko geldiler. Bu dahi Sovyetlerin konuya verdiği önemi göstermeye yeterdi. Soğuk harbin ortasındayız. Bu toplantı adeta ABD-Sovyetler Birliği mücadelesine döndü. Kosygin beklenin aksine yumuşak ve uzlaşıcı kokan bir konuşma yaptı. Amacı Sovyetlerin istediği tarzda bir karar için üye devletleri yanına çekmek. 18 Eylül tarihine kadar toplanan Genel Kurul Sovyetlerin istediği tarzda bir kararı almadı. Kabul edilen kararlar daha ziyade tali konuları içerdi. Kosygin ve Gromyko için ağır bir yenilgi oldu. Bu tür olaylarda fatura genellikle Büyükelçiye çıkarılır. Öyle de oldu. Fedorenko geri çekildi ve yerine Jacob Malik geldi. Fedorenko'nun aksi-

ne espriden yoksun ve asık suratlı Politbüro üyesi gibi...

Orta Doğu için herkesin kabul edebileceği bir karar konusunda çalışmalar Konsey dışında perde arkasında devam etti. Ve bir gün aniden ortaya bir karar tasarısı çıktı ve taraflarca kabul edildi. Tarih 22 Kasım 1967. Meşhur ve bugün de temel alınan 242 sayılı karar. Karar taslağını Konseye İngiltere sundu. (İngilizler hemen bütün uluslararası kurumlarda ana rol oynar.) Karar kabul edildi ama yorumu bugüne kadar devam etti. Kararda İsrail'in işgal ettiği toprakları boşaltacağı cümlesi yer alıyordu. Ancak İngilizcesinde bütün topraklar anlamına gelecek "the" veya "all" kelimesi yoktu. Çoğu bunu fark etmedi. Fransızcası ise tercümanlar da fark etmediğinden "des territories" yani bütün topraklar diyordu. Araplar hemen Fransızcasına sarıldılar. Ama nafile: BM kurallarına göre iki metin arasında farklılık varsa orijinal metin yani İngilizcesi geçerli idi. Araplar oyuna getirildiklerini söylediler. İngiltere Dışişleri Bakanı George Brown yıllar sonra metni Arap liderlere gösterdiğini söyledi. Göstermişti ama ne anlama geldiğini söylemiş miydi? Burada bir parantez açıp diplomatlar boş yere kelimeler üzerinde durur diyenlerin kulakları çınlasın demeli. Yıllar sonra sözkonusu kararın ABD temsilcisi Goldberg'in yazdığı yolunda dedikodular çıktı.

Falkland Adaları konusunda 1982 yılında Güvenlik Konseyinin süratle karar almasında İngiliz Daimi temsilcisinin becerisinin büyük rol oynadığı belgelerle anlaşılıyor. Arjantin'in Mart sonunda Falkland'ı işgal edeceği haberi üzerine İngiliz Büyükelçisi 1 Nisan'da Güvenlik Konseyini topluyor ve Zaire'li Konsey Başkanının tarafları itidale çağıran bir açıklama yapmasını sağlıyor. İngiliz Büyükelçisi Anthony Parsons Hükümetinin önünde gidiyor. Arjantin işgali gerçekleşince de 3 Nisan 1982 tarihli 502 sayılı Konsey kararı geliyor. Arjantin'den kuvvetlerini geri çekmesi isteni-

yor. Büyükelçi Parsons risk alıyor ve "black draft" denen üzerinde oynanmamak üzere 24 saat içinde oylanması gereken karar taslağı sunuyor. Başbakan Thatcher'ı da ikna ederek bilhassa geçici üyeler üzerinde çalışma başlıyor. Fransa İngiltere için Togo'yu sağlıyor. Ürdün'ü yanına alamayan Büyükelçi Parsons Başbakan Thatcher'in Ürdün Kralı Hüseyin'i aramasını ve Ürdün'ü ikna etmesini sağlıyor. Uganda, Guyana ve Venezuela gibi ülkeler de İngiltere'nin yanında. Geçici üyelerin tutumu bu gibi durumlarda ortaya çıkar. Daha sonra da Arjantin kuvvetlerini çekmeyince İngiltere'nin askeri harekati gerçekleşiyor. Sırasıyla bakıldığında, Başkanın açıklaması, arkadan 502 sayılı karar ve bunları Arjantin'in ihlal etmesi neticesinde İngiliz askeri harekati Büyükelçi Parsons'un becerisi öne çıkıyor.

Bir de ultimatom gibi 29 Kasım 1990 tarihli 678 sayılı karar var. Irak'ın Kuveyt'den çıkmasına ve işgaline son vermesine dair. Kararın işlem paragrafının 2 nci maddesi Irak 15 Ocak 1991'e kadar veya öncesinde BM Güvenlik Konseyi kararlarını yerine getirmediği takdirde her türlü imkânın kullanılacağından bahsediyor. Kısacası Konsey Irak'a ultimatom veriyor. Karara Çin çekimser kalırken Küba ve Yemen aleyhte oy veriyorlar. Birinci Körfez harbi de 15 Ocak 1991'den sonra başlıyor. Amerika işgalin başlamasından sonra Irak karşısında bir koalisyon kurma becerisini o zaman gösterdi. 2003 yılında ise Amerika aynı beceriyi gösteremedi. Müttefiklerinden bir kısmı dahi ABD ile beraber olmayı reddetti.

Söz Düelloları

1967 yılının sonunda Sovyetler Birliği Daimi Temsilcisi Jacob Malik olmuştu. Herkes görevden alınan Fedorenko'ya alışmıştı. Malik yavan ve tatsız geldi. 20 Ağustos 1968. O zamanki Çekoslovakya'da Dubcek ve arkadaşlarının reform hareketi başka yerlere de yayılacağı endişesiyle Sov-

yetleri rahatsız ediyordu. Sovyetler yanlarına Polonya, Macaristan, Doğu Almanya ve diğerlerini alarak Prag reformlarına son vermek için Çekoslovakya'yı istila etti. Güvenlik Konseyi derhal toplandı. Sovyetler Prag'dan davet aldıklarını iddia ediyorlardı. Çek Sefiri Jan Muzik ise böyle bir davetin olmadığı açıkladı. ABD ve Batılılar karar taslağı üzerinde çalışıyorlardı. Sovyet Sefiri Malik ise Prag'dan resmi davet teli için zaman kazanmaya çalışıyordu. Eline Amerika'nın Latin Amerika'yı nasıl sömürdüğüne dair bir doktora tezi almış okuyordu. Kitap bir türlü bitmiyordu. Sözü de usul talebi hariç kesilemiyordu. İngiltere Daimi Temsilcisi Lord Caradon dayanamadı ve söz istedi. Başkan doğal olarak usul hakkında olup olmadığını sordu. Lord Caradon usul hakkında dedi ve kendisine söz verildi. Caradon Sovyet Sefirine dönerek neden zaman kazanmaya çalıştığının bilindiğini ifade ile abuk-sabuk doktora tezi yerine daha kalın olan yanında getirdiği New York telefon rehberini okumasını önerdi. Malik Fedorenko değildi. Dağıldı ve insicamını kaybetti. Batılıların hazırladığı ve Sovyetleri kınayan karar tasarısı yeterli 9 oyu topladı ama Sovyet vetosuna takıldı. 1956 yılında benzer bir işgale konu olan Macaristan da Sovyetler'le beraber aleyhte oy verdi. Yıllar sonra Çek istilasına katılan Polonya, Macaristan gibi ülkeler Çeklerden özür diledi.

Uluslararası kurumların kendilerine göre jargon ve usulleri vardır. Güvenlik Konseyinde saatlerce boş konuşamazsınız. Ancak, Malik'in durumunda istisna olarak yaparsınız. Genel Kurulda ise eskiden saatlerce konuşulurdu. Suudi Arabistan Sefiri Baroody geniş kültürü ve İngilizceye hakimiyeti ile saatlerce konuşabilirdi. Bir keresinde dokuz saat konuştu sanırım. Bunu arada bir Konseyde de tekrar ederdi. Osmanlı vatandaşı olarak doğmuş. Osmanlı'yı sever ve överdi. Uzun konuşmalarından dolayı "saat başına para aldığı" yolunda şaka yollu dedikodular dolaşırdı.

1965 yılında Kıbrıs konusunda Genel Kurul'da sert tartışmalar çıktı. Orhan Bey bu tür tartışmalarda ustadır. Arkasında bizler her duruma ve söze göre hazırlıklı idik. Bir ara Rum Sefiri Rossides "Atatürk tam bağımsızlıktan yana idi, siz Kıbrıs'ın tam bağımsızlığına karşısınız" deyince Büyükelçi Eralp (Hiçbir akrabalığımız yoktur) "Atatürk tam bağımsızlıktan yana idi ama sizin gibi ülkesini başka ülkeye yamalamaya kalkmadı" diye cevap verdi. Sene 1974 İkinci Kıbrıs harekâtı sırasında BM Güvenlik Konseyi'ne verilen Fransa karar tasarısına karşı sivri dilli Büyükelçi Osman Olcay, "En az Kıbrıs kadar zehirleyici olan diğer sorunlar konusunda sessiz kalmaya uzun süredir alışkın bir devletin bu ani çıkışı nedendir? Fransa'yı lehimize etkilemek için acaba kaç tane Mirage uçağı almak gerekirdi?" demişti. Olcay üstelik harika Fransızcasına rağmen, yanlış hatırlamıyorsam, Fransız kızdırmak için bunları İngilizce söylemişti.

Bazen bu tür toplantılarda cevaplar ağır olabiliyor. Tabii söylenen de ağırsa. NATO Birleşmiş Milletlerden çok farklı bir kurum. Uzun konuşmalar olmaz; ağır sözler sarfedilmez. Herkes müttefik. İstisnalar yok mu? Var. Sene 1974. İkinci Kıbrıs harekâtı başlamış. İngiliz Maslahatgüzarı konuşmasının sonunda Türkiye'yi itham ettikten sonra "Bugün Kıbrıs adası Türkiye'nin hapsinde, yarın Türk ordusu Kıbrıs'ın hapsinde olacak" dedi. Çok ağır ifadeler. Müthiş İngilizcesi ve hazır cevaplığıyla Orhan Eralp alttta kalmadı." Kıbrıs Kuzey İrlanda değil, Türk ordusu İngiliz ordusu değil."

Ve de Türkiye Konsey Üyesi

1 Ocak 2009 tarihinden itibaren Türkiye Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi oldu. Şimdi-lerde tartışmalar Türkiye'nin emekli yaşını aşmış bir Büyükelçi ile temsilinin, Cumhurbaşkanı Damışmanı sıfatı ile olsa dahi, hukuki olup olmadığı

etrafında dönüyor. Bunun dışında Türkiye ne ölçüde sesini duyurdu konusu var. Başbakan, Konsey'e seçilmemizden hemen sonra Türkiye'nin bölge meselelerini Konseye taşıyacağı yolundaki beyan verdi. Dışişleri Bakanı Davudoğlu ise her konuda aktif olunacağını belirtti. Tabii bu söylenildiği gibi kolay değil. Aktif olmak ile etkili olmak farklı şeyler. Bazen zemin hazırlığı yapılmadan Konseye bir mesele getirilirse yarardan çok zarar getirebilir. Türkiye, daimi üyeler dışında, geçici üyeler Avusturya, Burkina Faso, Kosta Rika, Hırvatistan, Japonya, Libya, Meksika, Uganda ve Vietnam ile ne ölçüde uyum veya uyumsuzluk halinde olabilecek. Hırvatistan ve Avusturya ile yakın olmamız bir taktik olarak düşünülebilir. Her halde Türkiye Batı ve diğerleri grubunu temsilen seçildiğini akılda tutmalı. Bu her konuda beraber oy vermek anlamına gelmez. Ancak, gerekmedikçe de ters düşmeye lüzum yok.

Türkiye Dışişleri Bakanlığı web sitesinde Türkiye'nin Güvenlik Konseyindeki tutum ve beyanları hakkında bir bilgi yok. Keza uluslararası basında da henüz yazı ve haber çıkmış değil.

Türkiye, Kuzey Kore Müeyyideler Alt Komitesi Başkanı oldu. Öte yandan, Sri Lanka'da yıllardır devam eden Tamil Kaplanları ile Sri Lanka Hükümeti arasında devam eden iç savaş son günlerde bir insani felakete yol açmış durumda. Güvenlik Konseyi bir karar kabul edemedi. Türkiye, Rusya, Çin, Vietnam, Libya ve Japonya karar alınmasına karşı çıkmış. Neticede, karar ağırlığını taşımayan bir Başkanlık açıklaması yapıldı. Türkiye'nin Kürt, Rusya'nın Çeçen endişesi, Çin'in içişlerine karışılmaması yolundaki ilke kararı anlaşılabilir. Japonya'nın tutumu ise tam bir soru işareti. Nitekim, Uluslararası Kriz Grubu bu konuda Japonya'ya baskı yapılısın diyor.

Diplomasi için, en ağır şeyleri en güzel söyleme sanatıdır denir. Diplomatlar ile siyasilerin dilleri

biraz farklılık gösterir. Ortak nokta ikisinin de ağzına ve aklına gelen her şeyi söyleme lüksüne sahip olmamalarıdır.

Birleşmiş Milletler bir sahne. Diplomatlar sahne- de rol alan sanatkarlar. Arkanızdaki ülkenin saygınlığı kadar Büyükelçinin lisana hakimiyeti, irticalen konuşma yeteneği, hazır cevaplığı ve perde arkasındaki ustalığı da önem taşır. Bazen Büyükelçinin şöhreti ülkesinin önüne de geçer. Abba Eban'lar, Fedorenko'lar ve Caradonlar, Parsons'lar artık yok. Yenileri var mı? Lisana hakimiyet, irticalen konuşma, hazır cevaplık, inanırlılık ve perde arkası ustalık yok ise iki sene çabuk geçer; hem de fark edilmeden.

Ambassador (R)Yalım Eralp

Yalım Eralp is a member of the High Advisory Board at the Global Political Trends Center, a faculty member at the Department of International Relations of Istanbul Kültür University and a diplomatic commentator at CNN TÜRK. Yalım Eralp was born in 1939 in Istanbul. In 1958, he graduated from Forest Hills High School, New York City. In 1962, he graduated from the Faculty of Political Sciences, Ankara. Between 1962-1983, he served as a diplomat in New York, Greece, and in Rome NATO Defense College from where he graduated. Later on, he was appointed as Counselor at the Turkish Delegation within NATO, Brussels. He served in Washington D.C. as the Deputy Chief of Mission. Having served as the Spokesman of the Ministry for four years, he became Ambassador to India in 1987. Between 1991-1996, Ambassador Eralp served as Principal Advisor to Prime Ministers Mesut Yılmaz and Tansu Çiller and was also the Director of NATO Affairs at the Ministry. In 1996, he became Ambassador to the Organisation for Security and Cooperation in Europe (OSCE) Delegation in Vienna. In 2000, Ambassador Eralp retired from the Ministry of Foreign Affairs.

Emekli Büyükelçi Yalım Eralp

Yalım Eralp, Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi (*Global Political Trends Center - GpoT*) Yüksek Danışma Kurulu üyesi, İstanbul Kültür Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi ve CNN Türk Diplomasi Yorumculuğu görevlerini yürütmektedir. 1939 yılı İstanbul doğumlu olan Yalım Eralp, 1958 yılında Forest Hills Lisesi'ni (New York) bitirmiş; 1962 yılında ise Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olmuştur. 1962-1983 yılları arasında New York, Yunanistan ve Roma'da aynı zamanda bir mezunu olduğu NATO Savunma Koleji'nde diplomat ve Brüksel NATO Türk Delegasyonu'nda Müsteşarlık görevlerinde bulunmuştur. Washington Türkiye Büyükelçiliği'nde Maslahatgüzar olarak görev yapmıştır. Yalım Eralp, dört yıl boyunca Dışişleri Sözcülüğünde bulunduktan sonra, 1987 yılında Hindistan Büyükelçisi olmuştur. Büyükelçi Eralp, 1991-1996 yılları arasında dönemin Başbakanları olan Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller'e Başdanışmanlıkta bulunmuş; aynı zamanda Dışişleri Bakanlığı'nda NATO İşleri Direktörlüğü'nü yürütmüştür. Eralp, 1996 yılında merkezi Viyana'da bulunan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı nezdinde Türkiye Büyükelçiliği görevini yapmıştır. Büyükelçi Eralp, 2000 yılında Dışişleri Bakanlığı'ndan emekliye ayrılmıştır.

About GPoT

Global Political Trends Center (GPoT) was established as a research unit under the auspices of Istanbul Kultur University in 2008.

GPoT Center aims to produce innovative and distinctive policy recommendations by analyzing the contemporary trends in regional and international politics.

GPoT Hakkında

Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi (GPoT), 2008 yılında İstanbul Kültür Üniversitesi çatısı altında bağımsız bir araştırma birimi olarak kurulmuştur.

GPoT bünyesinde yapılan çalışmalar ile bölgesel ve uluslararası güncel siyasal eğilimler analiz edilmekte ve bu konularda öneriler sunulmaktadır.

**The opinions and conclusion expressed herein are those of the individual author and does not necessarily reflect the views of GPoT or Istanbul Kültür University.*

**Bu çalışmada belirtilen fikirler ve sonuçlar yazarın kendi görüşleridir, GPoT ve İstanbul Kültür Üniversitesi'nin görüşlerini bağlayıcı nitelikte değildir.*